

STAATSBLED VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

512 **BESLUIT** van 19 juli 1974 houdende vaststelling van het *Textielartikelenbesluit* (Warenwet).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 25 maart 1974, DG Vgz/VA, no. 33436, en van de Staatssecretaris van Economische Zaken;

Overwegende, dat regelen moeten worden gesteld ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juli 1971 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens inzake textielbenamingen, nr. 71/307/EEG (*Pb.E.G.* L 185), zoals deze richtlijn is aangepast bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen, met Bijlagen, gevoegd bij het op 22 januari 1972 te Brussel tot stand gekomen Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, Het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (laatstelijk *Trb.* 1973, 63);

Gelet op de artikelen 14, 14a en 16a van de Warenwet (*Stb.* 1935, 793);

Gezien het advies van de commissie, bedoeld in artikel 17, zevende lid, van de Warenwet, door de Sociaal-Economische Raad ingesteld op grond van artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22), van 10 januari 1974, nr. J 6770;

De Raad van State gehoord (advies van 1 mei 1974, no. 12);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 3 juli 1974, DG Vgz/VA, no. 34029, en van de Staatssecretaris van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

a. textielvezel: de door zijn soepelheid, fijnheid en, in verhouding tot zijn dwarsdoorsnede grote lengte gekenmerkte zelfstandigheid, geschikt of bestemd om al dan niet na behandeling, bewerking of verwerking te dienen als grondstof voor de vervaardiging van textiel;

b. textielartikel: het voor de handel bestemde of in de handel gebrachte artikel, dat is samengesteld uit door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels, van welke vezels tezamen het omgerekende gewicht tenminste 80 procent van het gewicht van dat artikel bedraagt, en dat bestemd of geschikt is om als textiel te worden gebruikt;

c. omgerekend gewicht van een soort textielvezels: het gewicht, verkregen door het gewicht, in watervrije toestand, van een soort textielvezels eerst te verminderen met het gewicht van daarin of daarop aanwezige vetten, bindmiddelen, vulstoffen, appreteermiddelen, hulpstoffen voor het verven en het drukken alsmede andere stoffen voor de behandeling van textielartikelen en vervolgens te vermeerderen met het voor die soort textielvezels door of vanwege de Raad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde en door Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Economische Zaken in de *Staatscourant* bekendgemaakte reïsepercentages;

d. kenmerkende textielvezels van een textielartikel, van een onderdeel of van een afzonderlijk deel van een textielartikel: de door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textiel-

vezels, waaruit een textielartikel, een onderdeel of een afzonderlijk deel van een textielartikel is samengesteld, met uitzondering van de textielvezels waaruit zijn samengesteld in, op of aan het textielartikel, het onderdeel of het afzonderlijke deel aanwezig:

- steunstukken, versterkingen, voeringen niet zijnde hoofdvoeringen, binddoek, bind-, rijg- en assembleergaren, zelfkanten, etiketten, merken, biezen, alsmede knopen, garneringen die geen integrerend deel van het textielartikel zijn, accessoires, versieringen, elastiek, lint en band,
- bindkettingen en bindinslagen van dekens,
- bindkettingen en bindinslagen, vulkettingen en vulinslagen van vloerbedekkingen, van textielstoffen voor stoffering en van met de hand vervaardigde tapijten,
- basismateriaal van fluweel en pluche, en
- andere lagen dan het gebruiksoppervlak van uit verschillende lagen bestaande vloerbedekkingen;

e. textielgewicht van een textielartikel, van een onderdeel of een afzonderlijk deel van een textielartikel: het omgerekende gewicht van alle soorten kenmerkende textielvezels tezamen van een textielartikel, van een onderdeel of van een afzonderlijk deel van een textielartikel.

2. In dit besluit worden onder textielartikelen mede verstaan:

a. de overtrekken van niet een textielartikel zijnde meubels, van zodanige paraplu's en van zodanige parasols,

b. de delen of onderdelen van niet een textielartikel zijnde matrassen en van zodanige kampeerartikelen,

c. de koudewerende voering van niet een textielartikel zijnde schoeisel en van zodanige handschoenen,

d. de gebruiksoppervlakken van uit verschillende lagen bestaande vloerbedekkingen, die niet een textielartikel zijn,

e. de delen of onderdelen van andere dan de onder *a - d* bedoelde goederen, die niet een textielartikel zijn, voor zover:

1°. die delen of onderdelen van de onder *a - e* bedoelde goederen zijn samengesteld uit door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels, van welke vezels tezamen het omgerekende gewicht tenminste 80 procent van het gewicht van die delen of onderdelen bedraagt, en

2°. die goederen voor de handel bestemd of in de handel gebracht zijn en

3°. - voor wat betreft de onder *e* bedoelde delen of onderdelen - de samenstelling van die delen is aangegeven.

Artikel 2. Voor een textielartikel, dat uit één soort kenmerkende textielvezels of uit een mengsel van verschillende soorten kenmerkende textielvezels is samengesteld, moet een aanduiding worden gebezigd, welke inhoudt:

a. de benaming van elk der soorten kenmerkende textielvezels, telkens voorafgegaan of gevolgd door:

b. het omgerekende gewicht van die soorten kenmerkende textielvezels, uitgedrukt in een percentage van het textielgewicht van dat textielartikel in de vorm van „%”,

een en ander in afdalende volgorde van het omgerekende gewicht.

Artikel 3. De in artikel 2, onder *a*, bedoelde benamingen zijn:

a. voor zover het betreft een der soorten textielvezels, omschreven in bijlage I van dit besluit: de naam, in rubriek II van die bijlage bij de in rubriek III van die bijlage gegeven omschrijving van die soort aangegeven;

b. voor zover het betreft andere soorten textielvezels dan onder *a* bedoeld: hetzij de Nederlandse naam van de grondstof of grondstoffen waaruit die textielvezels zijn opgebouwd, hetzij die naam of een daarvan afgeleid bijvoeglijk naamwoord, gevolgd door „vezel”.

Artikel 4. In afwijking van de artikelen 2, onder *a*, en 3, onder *a*, is het toegestaan:

a. de benaming „scheerwol” te bezigen in de aanduiding van een textielartikel, waarvan de kenmerkende textielvezels uitsluitend zijn vezels van de vacht van het schaap (*Ovis aries*), die niet eerder zijn gebruikt voor de samenstelling van een eindprodukt, geen andere dan de voor de vervaardiging van dat textielartikel nodige verspinnings- of verviltingsbewerkingen hebben ondergaan en niet zodanig behandeld of gebruikt zijn, dat zij daardoor beschadigd zijn;

b. in de aanduiding van een textielartikel, dat is samengesteld uit een mengsel van twee of meer soorten kenmerkende textielvezels, waartoe geen andere wolvezels dan vezels als onder *a* bedoeld behoren, de benaming „scheerwol” te bezigen met betrekking tot laatstbedoelde vezels, indien het omgerekende gewicht van die vezels tenminste 25 procent van het textielgewicht van dat textielartikel bedraagt en die vezels, in geval van fijne menging, slechts met één andere soort kenmerkende textielvezels zijn gemengd.

Artikel 5. 1. In afwijking van artikel 2 is het toegestaan voor een textielartikel, dat is samengesteld uit een mengsel van twee of meer soorten kenmerkende textielvezels, waarvan het omgerekende gewicht van één soort tenminste 85 procent van het textielgewicht van dat textielartikel bedraagt, een aanduiding te bezigen, welke slechts de benaming van laatstbedoelde soort kenmerkende textielvezels inhoudt, hetzij gevolgd of voorafgegaan door het in artikel 2, onder *b*, bedoelde percentage van het omgerekende gewicht daarvan, hetzij voorafgegaan door hetzij: „minimum 85%” hetzij: „tenminste 85%”.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van:

a. een textielartikel, aangeduid of mede aangeduid met „scheerwol”;

b. een textielartikel, waarvan als kenmerkende textielvezels uitsluitend deel uitmaken enerzijds de vezels van de vacht van het schaap en anderzijds het haar van een of meer der dieren, genoemd in bijlage I van dit besluit, in rubriek III onder nummer 2.

Artikel 6. 1. In afwijking van artikel 2, onder *b*, is het toegestaan voor een textielartikel, samengesteld uit een mengsel van twee of meer kenmerkende textielvezels, waarvan:

a. het omgerekende gewicht van elke soort afzonderlijk minder dan 85 procent van het textielgewicht van dat textielartikel bedraagt en

b. het omgerekende gewicht van een of meer der soorten textielvezels afzonderlijk zodanig het omgerekende gewicht van elk der overige soorten textielvezels overtreft, dat eerstbedoelde soort of soorten kenmerkende textielvezels als overheersend zijn te beschouwen,

een aanduiding te bezigen, welke, voor zover het betreft de niet-overheersende soorten kenmerkende textielvezels, slechts hun benaming inhoudt.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van een textielartikel, als in artikel 5, tweede lid, onder *a* of *b*, bedoeld.

Artikel 7. 1. In afwijking van de artikelen 2 en 3, onder *a*, is het toegestaan voor een textielartikel, dat is samengesteld uit een mengsel van twee of meer soorten kenmerkende textielvezels, een aanduiding te bezigen die de gezamenlijke benaming „andere vezels” inhoudt voor alle soorten kenmerkende textielvezels, wier omgerekend gewicht per

soort minder dan 10 procent van het textielgewicht van dat textielartikel bedraagt, voorafgegaan of gevolgd door optelling van het omgerekende gewicht van elk van die soorten kenmerkende textielvezels en uitgedrukt in een percentage van dat textielgewicht.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van een textielartikel als in artikel 5, tweede lid, onder *a* of *b*, bedoeld.

Artikel 8. In afwijking van de artikelen 2 en 3 is het toegestaan voor een textielartikel, waarvan de soorten kenmerkende textielvezels moeilijk zijn op te geven, een aanduiding te bezigen, die – met weglating van het gewichtspercentage ervan – de gezamenlijke benaming: „textielresten” of „onbepaalde samenstelling” inhoudt.

Artikel 9. In afwijking van de artikelen 2, 3 onder *a*, 5 en 6, is het toegestaan voor een textielartikel met een ketting van zuiver katoen en een inslag van zuiver vlas, voor zover het omgerekende gewicht van dat vlas tenminste 40 procent van het textielgewicht van dat textielartikel bedraagt, de aanduiding: „halfwassen, ketting zuiver katoen”, gevolgd door hetzij: „inslag zuiver vlas”, hetzij: „inslag zuiver linnen” te bezigen.

Artikel 10. In afwijking van artikel 2 is het toegestaan voor een textielartikel, dat is samengesteld uit één soort kenmerkende textielvezels, een aanduiding te bezigen, die – voorafgegaan door „puur” of „zuiver” – de benaming van die soort kenmerkende textielvezels inhoudt.

Artikel 11. 1. Voor een textielartikel, dat is samengesteld of mede is samengesteld uit soorten kenmerkende textielvezels als in artikel 3, onder *b*, bedoeld, mag niet een aanduiding worden gebezigd, waarin die soorten zijn aangegeven met een der benamingen, vastgesteld bij artikel 3, onder *a*, of met daarop gelijkende benamingen.

2. Voor een textielartikel mag niet worden gebezigd een aanduiding, die met betrekking tot de speciale vorm of opmaak van textielvezels als filamentgaren een woordsamenstelling inhoudt, waarvan het woord „zijnde” deel uitmaakt.

3. Voor een textielartikel mogen geen aanduidingen worden gebezigd, die misleidende of onjuiste benamingen van textielvezels inhouden.

Artikel 12. 1. Voor een textielartikel, dat bestaat uit twee of meer onderdelen – niet zijnde onderdelen als in artikel 1, eerste lid, onder *d*, bedoeld – of afzonderlijke delen, welke onderdelen of delen ten opzichte van elkaar voor wat betreft de kenmerkende textielvezels een verschillende vezelsamenstelling hebben, dan wel bestaat uit twee of meer afzonderlijke delen, waarvan tenminste één uit twee of meer onderdelen als bovenbedoeld bestaat, moet een aanduiding worden gebezigd, welke duidelijk met betrekking tot elk van die onderdelen, afzonderlijke delen of onderdelen van die afzonderlijke delen inhoudt:

a. de door artikel 3 vastgestelde benaming van elk der soorten kenmerkende textielvezels van het desbetreffende onderdeel of afzonderlijke deel, telkens voorafgegaan of gevolgd door:

b. het omgerekende gewicht van die soorten kenmerkende textielvezels, uitgedrukt in een percentage van het textielgewicht van het betrokken onderdeel of afzonderlijke deel in de vorm van „%”,

een en ander in afdalende volgorde van het omgerekende gewicht.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van onderdelen en afzonderlijke delen wier textielgewicht minder dan 30 procent bedraagt van het textielgewicht van het betrokken textiel-

artikel of van het betrokken afzonderlijke deel van een textielartikel, met uitzondering van hoofdvoeringen.

3. Ten aanzien van een textielartikel als in het eerste lid bedoeld zijn de artikelen 4-10, en 11, eerste en tweede lid, van toepassing met dien verstande dat in die artikelen in plaats van „textielartikel” wordt gelezen: „onderdeel, afzonderlijk deel of onderdeel van een afzonderlijk deel van een textielartikel”.

Artikel 13. 1. Een textielartikel, dat krachtens verkoop wordt afgeleverd of voor zodanige aflevering voorhanden wordt gehouden, moet zijn voorzien van de daarvoor bij dit besluit vastgestelde of toegelaten aanduiding door een daarop aangebracht etiket of door het weven, stempelen of op andere wijze aanbrengen van die aanduiding in, op of aan dat textielartikel.

2. Indien een textielartikel zich bevindt in een verpakking, bestemd of geschikt om met de inhoud te worden afgeleverd, behoeft ten aanzien van dat textielartikel niet aan het eerste lid te worden voldaan, indien die verpakking is voorzien van de voor dat textielartikel bij dit besluit vastgestelde of toegelaten aanduiding.

3. Een aanduiding als in het eerste of tweede lid bedoeld moet in uniforme letters en cijfers zijn aangebracht en voor de koper duidelijk zichtbaar en gemakkelijk leesbaar zijn; de benamingen en percentages die zodanige aanduiding vormen, moeten onmiddellijk achter of onder elkaar geplaatst worden op zodanige wijze, dat zij geen aanleiding kunnen geven tot verwarring of misvatting omtrent de samenstelling van het textielartikel.

4. Een aanduiding als in het eerste of tweede lid bedoeld moet onderscheidenlijk in, op of aan het textielartikel of op de verpakking:

a. duidelijk gescheiden zijn van andere in, op of aan dat textielartikel of op die verpakking aangebrachte aanduidingen, met uitzondering van handelsnamen of merken;

b. in de onmiddellijke nabijheid zijn aangebracht van in, op of aan dat textielartikel of op die verpakking aangebrachte handelsnamen of merken, waarin een bij dit besluit vastgestelde of toegelaten aanduiding voorkomt, of handelsnamen of merken die met een zodanige aanduiding kunnen worden verward.

5. Indien een textielartikel krachtens verkoop aan anderen dan het publiek wordt afgeleverd of voor zodanige aflevering voorhanden wordt gehouden, behoeft ten aanzien van dat textielartikel niet aan het eerste lid te worden voldaan, indien dat textielartikel vergezeld gaat van onderscheidenlijk ter plaatse aanwezig zijn op dat textielartikel betrekking hebbende bescheiden, waarin de voor dat textielartikel bij dit besluit vastgestelde of toegelaten aanduiding wordt gebezigd, en die aanduiding voldoet aan het derde lid.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid wordt onder een aanduiding als in dat lid bedoeld mede begrepen een in code gestelde aanduiding, voor zover in hetzelfde bescheid waarin laatstbedoelde aanduiding is gebezigd, tevens is opgenomen een duidelijke verklaring van die code en die verklaring geen aanleiding kan geven tot verwarring of misvatting omtrent de samenstelling van het textielartikel.

7. Indien een textielartikel met een of meer andere textielartikelen van gelijke samenstelling een eenheid vormt, die in de handel gebruikelijk is, behoeft ten aanzien van dat textielartikel niet aan het eerste lid te worden voldaan, indien ten aanzien van een van die andere textielartikelen aan die bepaling wordt voldaan.

8. Indien een textielartikel, als in bijlage II van dit besluit bedoeld, met andere textielartikelen van gelijke soort en samenstelling aanwezig is in een voor het publiek toegankelijke

verkoopruimte, behoeft ten aanzien van dat textielartikel niet aan het eerste lid te worden voldaan, indien in de onmiddellijke nabijheid van die textielartikelen aanwezig is de daarvoor bij dit besluit vastgestelde of toegelaten aanduiding, die aan het derde lid voldoet.

9. Indien een textielartikel, als in bijlage II van dit besluit bedoeld, in een andere dan voor het publiek toegankelijke verkoopruimte voor aflevering aan het publiek voorhanden wordt gehouden, is ten aanzien van dat textielartikel het vijfde lid van overeenkomstige toepassing.

10. Het vijfde, zevende, achtste en negende lid gelden niet ten aanzien van een textielartikel, waarin, waarop of waaraan is aangebracht een aanduiding, die gegevens met betrekking tot de samenstelling van dat textielartikel uit textielvezels bevat, of een aanduiding, welke de indruk kan wekken zodanige gegevens te bevatten.

Artikel 14. 1. Voor de toepassing van de artikelen 2 - 12 zijn overeenkomstig de volgende leden van dit artikel toleranties toegestaan.

2. Ten aanzien van een textielartikel, waarvoor is gebezigd:

a. een aanduiding, die de in artikel 3 vastgestelde benaming voor een soort kenmerkende textielvezels en een of meer benamingen, vastgesteld in artikel 3 of toegelaten in de artikelen 4, onder b, of 7, eerste lid, voor een of meer andere soorten kenmerkende textielvezels inhoudt, dan wel

b. een aanduiding, als in artikel 5, eerste lid, bedoeld, is tussen het in die aanduiding aangegeven omgerekende gewicht van elk der in die aanduiding genoemde soorten kenmerkende textielvezels en het werkelijke omgerekende gewicht daarvan een afwijking van ten hoogste 3 procent van het textielgewicht van dat textielartikel toegestaan.

3. Ten aanzien van een textielartikel, waarvoor een aanduiding als in artikel 9 bedoeld is gebezigd, is een afwijking met betrekking tot het omgerekende gewicht van het vlas en het omgerekende gewicht van de katoen toegestaan, met dien verstande dat het werkelijke omgerekende gewicht van het vlas niet minder mag zijn dan 37% van het textielgewicht van dat textielartikel en het werkelijke omgerekende gewicht van de katoen niet meer mag zijn dan 63% van vorenbedoeld textielgewicht.

4. Ten aanzien van een textielartikel, waarvoor een aanduiding als hieronder omschreven is gebezigd, is de aanwezigheid van een of meer niet in de aanduiding aangegeven soorten kenmerkende textielvezels toegestaan tot het hieronder aangegeven percentage van het textielgewicht van dat textielartikel:

<i>omschrijving aanduidingen</i>	<i>ten hoogste toegelaten percentage</i>
een aanduiding, die de benaming „scheerwol” inhoudt	0,3
een aanduiding, die geen andere benamingen van textielvezels inhoudt dan een of meer in artikel 3 vastgestelde benamingen,	5
een aanduiding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, daaronder niet begrepen	2
een aanduiding als bedoeld in artikel 9	2
	voor zover het betreft:
	1) een door kaardbewerking verkregen garen of een uit dat garen vervaardigd textielartikel
	2) een ander dan het hierboven onder 1 bedoelde textielartikel
	5
	2) een ander dan het hierboven onder 1 bedoelde textielartikel
	2

een en ander voor zover de aanwezigheid van die niet in de aanduiding aangegeven soort of soorten kenmerkende textiel-

vezels op technische gronden gerechtvaardigd is en niet is veroorzaakt door stelselmatige toevoeging.

5. Ten aanzien van een textielartikel, waarvoor een aanduiding als in het vierde lid omschreven, is gebezigd, is de aanwezigheid van een of meer niet in de aanduiding aangegeven soort of soorten kenmerkende textielvezels toegestaan tot een percentage van ten hoogste 7 van het textielgewicht van dat textielartikel, voor zover die soort en soorten kenmerkende textielvezels uitsluitend een decoratieve functie hebben en zichtbaar en isoleerbaar zijn.

6. Ten aanzien van een textielartikel, als in artikel 12, eerste lid, bedoeld, zijn het tweede, derde, vierde en vijfde lid van toepassing, met dien verstande, dat in die bepalingen in plaats van textielartikel wordt gelezen: „onderdeel, afzonderlijk deel of onderdeel van een afzonderlijk deel van een textielartikel”.

Artikel 15. 1. Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Economische Zaken maken de door of vanwege de Raad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde vertalingen van de bij dit besluit vastgestelde of toegelaten aanduidingen in de *Staatscourant* bekend.

2. Het is toegestaan naast of – in de handel met anderen dan het publiek – in plaats van de bij dit besluit vastgestelde of toegelaten in de Nederlandse taal gestelde aanduidingen voor textielartikelen de krachtens het eerste lid bekendgemaakte vertalingen daarvan te bezigen, indien de aanduidingen volledig in dezelfde taal of, bij gebruikmaking van meer talen, volledig in elk van die talen zijn gesteld.

3. Het bij dit besluit bepaalde met betrekking tot in de Nederlandse taal gestelde aanduidingen of gedeelten van aanduidingen is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de krachtens het eerste lid bekendgemaakte vertalingen daarvan.

Artikel 16. Ten aanzien van een textielartikel, als in bijlage III van dit besluit bedoeld, gelden de artikelen 2–10, 11, eerste en tweede lid, 12–15 en 17 niet, tenzij voor dat textielartikel wordt gebezigd een aanduiding betreffende zijn samenstelling of een aanduiding, die met een bij dit besluit vastgestelde of toegelaten aanduiding of gedeelte daarvan kan worden verward.

Artikel 17. In afwijking van artikel 3, onder a, is het tot 29 juli 1976 toegestaan voor een textielartikel een aanduiding

te bezigen welke voor de soort kenmerkende textielvezels, omschreven in bijlage 1 van dit besluit in rubriek III, onder nummer 23, inhoudt de benaming „rayon” of „viscose rayon”, voor zover die kenmerkende textielvezels in dat textielartikel in de vorm van filament voorkomen, en de benaming „spun-rayon”, „rayon-vezels”, „viscose spun-rayon” of „viscose rayon-vezels”, voor zover die kenmerkende textielvezels in dat textielartikel in de vorm van stapelvezels voorkomen.

Artikel 18. 1. Voor de beoordeling of een textielartikel voldoet aan dit besluit moet worden gebruik gemaakt van de ter zake door Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Economische Zaken vastgestelde onderzoekingsmethoden.

2. Onze genoemde Ministers maken de door hen vastgestelde onderzoekingsmethoden in de *Staatscourant* bekend.

Artikel 19. 1. Dit besluit kan worden aangehaald als: Textielartikelenbesluit (Warenwet).

2. Het treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Porto Ercole, 19 juli 1974.

JULIANA.

*De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

HENDRIKS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

Th. M. HAZEKAMP.

Uitgegeven de twaalfde september 1974.

De Minister van Justitie,

VAN AGT.

BIJLAGE I
behorende bij het Textielartikelenbesluit (Warenwet)
NAMEN VAN TEXTIELVEZELS

I Nummer	II Naam	III Omschrijving van de soort textielvezels	I Nummer	II Naam	III Omschrijving van de soort textielvezels
1	wol	vezel van de vacht van schapen (<i>Ovis aries</i>)	14	kenaf	bastvezel afkomstig van de <i>Hibiscus cannabinus</i>
2a	alpaca	haar van alpaca	14a	hibiscus	vezel afkomstig van andere <i>Hibiscusrassen</i> dan de <i>Hibiscus cannabinus</i>
b	lama	haar van lama	15	ramee	bastvezel afkomstig van de <i>Boehmeria nivea</i> en de <i>Boehmeria tenacissima</i>
c	kameel	haar van kameel	16	sisal	vezel afkomstig van de bladeren van de <i>Agave sisalana</i>
d	kasjmier	haar van kasjmiergeit	16bis	sun	bastvezel van de <i>Crotalaria juncea</i>
e	mohair	haar van mohair- of angorageit	16ter	henequen	bastvezel van de <i>Agave fourcroydes</i>
f	angora	haar van angorakonijn	16quater	maguey	bastvezel van de <i>Agave cantala</i>
g	vicuna	haar van vicuna	17	acetaat	vezel van cellulose-acetaat waarvan minder dan 92% doch ten minste 74% van de hydroxylgroepen geacetyleerd zijn
h	yak (jak)	haar van yak (jak)	18	alginaat	vezel verkregen uit metaalzouten van alginezuur
i	guanaco	haar van guanaco	19	cupro	vezel van geregenereerde cellulose verkregen volgens het koperoxyde-ammoniak-procédé
j	bever	haar van bever	20	modal	vezel van geregenereerde cellulose verkregen volgens procédés welke een hoge treksterkte en tevens een hoge elasticiteitsmodulus in natte toestand opleveren. Deze vezels moeten in natte toestand een treksterkte van 22,5 g/tex hebben en bij dienovereenkomstige belasting mag de rek niet meer dan 15% bedragen
k	otter	haar van otter	21	proteïne	vezel verkregen uit door behandeling met chemicaliën geregenereerde en gestabiliseerde natuurlijke proteïnestoffen
een en ander al dan niet gevolgd door: „wol” of „haar”			22	triacetaat	vezel van cellulose-acetaat waarvan ten minste 92% van de hydroxygroepen geacetyleerd zijn
3	haar of grof haar al dan niet met vermelding van de diersoort (bijv. runderhaar, geitehaar, paardehaar)	haar van verschillende dieren die niet onder 1 of 2 zijn vermeld	23	viscose	vezel van geregenereerde cellulose verkregen volgens het viscose-procédé, voor filament en stapelvezels
4	zijde	vezel uitsluitend afkomstig van zijdevoortbrengende insecten	24	acryl	vezel gevormd door lineaire macromoleculen die in de keten ten minste 85 gewichtspercenten acrylnitrilgroepen bevatten
5	katoen	vezel afkomstig van de zaden van de katoenplant (<i>Gossypium</i>)			
6	kapok	vezel afkomstig van het binnenste van de vrucht van de kapok (<i>Ceiba pentandra</i>)			
7	vlas of linnen	bastvezel afkomstig van vlas (<i>Linum usitatissimum</i>)			
8	hennep	bastvezel afkomstig van hennep (<i>Cannabis sativa</i>)			
9	jute	bastvezel afkomstig van de <i>Corchorus olitorius</i> en de <i>Corchorus capsularis</i>			
10	abaca	vezel afkomstig van de bladscheden van de <i>Musa textilis</i>			
11	alfa	vezel afkomstig van het blad van de <i>Stipa tenacissima</i>			
12	kokos	vezel afkomstig van de vrucht van de <i>Cocos nucifera</i>			
13	brem	bastvezel afkomstig van de <i>Cytisus scoparius</i> en/of de <i>Spartium junceum</i>			

I Nummer	II Naam	III Omschrijving van de soort textielvezels	I Nummer	II Naam	III Omschrijving van de soort textielvezels
25	chloorvezel	vezel gevormd door lineaire macromoleculen die in de keten meer dan 50 gewichtspereenten van een vinyl-chloride- of vinylideen-chloridemonomeer bevatten	34	vinylal	vezel gevormd door lineaire macromoleculen waarvan de keten wordt gevormd door polyvinylalcohol met een variabele acetalisatiegraad
26	fluorvezel	vezel gevormd door lineaire macromoleculen, verkregen op basis van alifatische fluorkoolstofmonomeren	35	trivinyI	vezel gevormd uit terpolymeer van acrylnitril, een gechloreerd vinylmonomeer en een derde vinylmonomeer waarbij geen van de drie bestanddelen 50% van de totale massa uitmaakt
27	modacryl	vezel gevormd door lineaire macromoleculen die in de keten meer dan 50 en minder dan 85 gewichtspereenten acrylnitril-groepen bevatten	36	elastodieen	elastomeervezel die, hetzij uit natuurlijk of synthetisch polyisopreen, hetzij uit een of meer gepolymeriseerde diënen, al dan niet met een of meer vinylmonomeren, bestaat en die, door een trekkracht tot drie-maal haar aanvankelijke lengte gerekt, snel tot nagenoeg die aanvankelijke lengte terugkeert zodra de belasting wordt weggenomen
28	polyamide	vezel gevormd door lineaire macromoleculen die in de keten de herhaling van de functionele amidegroep vertonen	37	polyurethaan- elastomeer	elastomeervezel die voor ten minste 85% van haar massa uit gesegmenteerd polyurethaan bestaat en die, door een trekkracht tot driemaal haar aanvankelijke lengte gerekt, snel tot nagenoeg die aanvankelijke lengte terugkeert zodra de belasting wordt weggenomen
29	polyester	vezel gevormd door lineaire macromoleculen die in de keten ten minste 85 gewichtspereenten van een tereftaalzure diolester bevatten	38	glasvezel	vezel van glas
30	polyetheen	vezel gevormd door verzadigde lineaire macromoleculen, bestaande uit niet-gesubstitueerde alifatische koolwaterstoffen			
31	polypropeen	vezel gevormd door verzadigde lineaire macromoleculen, bestaande uit alifatische koolwaterstoffen, waarbij aan 1 op de 2 koolstofatomen een methyl-zijketen isotactisch is aangelegd, doch overigens niet gesubstitueerd			
32	polycarbamide	vezel gevormd door lineaire macromoleculen die in de keten de herhaling van de functionele ureumgroep bezitten			
33	polyurethaan	vezel gevormd door lineaire macromoleculen die in de keten de herhaling van de functionele urethaangroep bezitten			

Ons bekend,

*De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

HENDRIKS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

Th. M. HAZEKAMP.

Bijlage II behorende bij het Textielartikelenbesluit
(Warenwet)

Textielartikelen, bedoeld in artikel 13, achtste en negende lid, van het Textielartikelenbesluit (Warenwet)

1. dweilen
2. poetsdoeken
3. biezen en garneringen
4. passementen
5. gordels
6. bretels
7. sokophouders en kousebanden
8. veters
9. band
10. elastiek
11. verpakkingsmateriaal, nieuw en als zodanig verkocht
12. paktouw
13. dekservetten
14. zakdoeken

Ons bekend,

*De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

HENDRIKS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

Th. M. HAZEKAMP.

Bijlage III behorende bij het Textielartikelenbesluit
(Warenwet)

Textielartikelen, bedoeld in artikel 16 van het Textielartikelenbesluit (Warenwet)

1. mouwophouders
2. horlogebandjes
3. etiketten en insignes
4. opgevulde pannelappen
5. koffiemutsen
6. theemutsen
7. overmouwen
8. moffen, andere dan van pluche
9. kunstbloemen
10. speldekussens
11. beschilderd doek
12. stoffen voor versterkingen en steunstukken
13. viltartikelen, niet zijnde hoeden
14. gebruikte geconfectioneerde textielartikelen, voor zover zij uitdrukkelijk als zodanig zijn aangeduid
15. beenkappen
16. artikelen voor technisch gebruik
17. verpakkingen, met uitzondering van nieuwe en als zodanig verkochte verpakkingen
18. hoeden van vilt
19. zadelmakersartikelen, tassen, koffers en dergelijke
20. reisartikelen
21. handgeborduurde tapisserieën
22. ritssluitingen
23. stofknopen en stofgespen
24. boekomslagen
25. speelgoed
26. onderdelen van schoeisel van textiel, met uitzondering van koudewerende voeringen
27. uit verschillende lagen bestaande dekservetten met een oppervlakte van minder dan 500 cm²
28. ovenwanten
29. eierwarmers
30. opschikdoosjes
31. stoffen tabakszakken
32. stoffen doosjes voor brillen, sigaretten en sigaren, aanstekers en kammen
33. beschermende artikelen voor sportbeoefening, met uitzondering van handschoenen en wanten
34. toiletaccessoires
35. tassen, etuis, enz. met benodigdheden voor het onderhoud van schoeisel.

Ons bekend,

*De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

HENDRIKS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

Th. M. HAZEKAMP.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

In het kader van de EEG is een aantal jaren geleden een onderzoek ingesteld naar de in de Lid-Staten bestaande situatie ten aanzien van de aanduiding van textielartikelen. Gebleken is daarbij dat er met betrekking tot de benaming van textielvezels, de vermelding van gewichtspercentages alsmede omtrent de bepaling van de samenstelling van textielartikelen zeer uiteenlopende gebruiken en voorschriften bestaan - verschillen, die aanleiding geven tot belemmeringen voor het vrije verkeer van produkten binnen de Gemeenschap.

Teneinde op dit gebied tot harmonisatie te geraken heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen op 26 juli 1971 een richtlijn vastgesteld betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de aanduiding van textielartikelen (nr. 71/307/EEG, Pb. EG, L 185). Deze richtlijn is nadien aangepast bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen, met Bijlagen, gevoegd bij het op 22 januari 1972 te Brussel tot stand gekomen Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (laatstelijk *Trb.* 1973, 63). Zoals uit artikel 1 van de richtlijn blijkt, wordt daarmee beoogd te bereiken, dat textielartikelen slechts op de markt worden gebracht indien zij in overeenstemming zijn met de in de richtlijn opgenomen regelingen.

Ter uitvoering van deze richtlijn is, met toepassing ter zake van de artikelen 14, 14a en 16a van de Warenwet, het onderhavige Textielartikelenbesluit ontworpen. Dit ontwerp-besluit houdt - in hoofdtekken - het volgende in:

Artikel 1 bevat de voor het besluit nodige definities.

In de *artikelen 2 en 3* is de regeling vervat, die verplicht tot het ten aanzien van textielartikelen bezigen van een aanduiding, welke de vezelsamenstelling van het betrokken textielartikel aangeeft. Deze verplichte aanduiding wordt in die regeling nader omschreven.

De *artikelen 4 - 10* houden regelingen in, die voor daarbij aangewezen bijzondere gevallen toestaan voor het kenbaar maken van de vezelsamenstelling van textielartikelen een andere aanduiding te gebruiken dan die, waartoe de regeling van de artikelen 2 en 3 verplicht.

Het ontworpen besluit verplicht er niet alleen toe, dat de vezelsamenstelling van textielartikelen kenbaar wordt gemaakt, doch verplicht er in *artikel 11* tevens toe, aanduidingen achterwege te laten, die te dien aanzien verwarring kunnen wekken.

De hiervoor kortelings weergegeven regeling, die enerzijds tot het bezigen van een aanduiding verplicht en anderzijds het bezigen van verwarrende aanduidingen verbiedt, geldt ingevolge *artikel 12* niet alleen voor textielartikelen in hun geheel, maar ook voor delen van textielartikelen. Dit geldt, indien die delen een van elkaar verschillende vezelsamenstelling hebben.

Artikel 13 stelt nadere regelen ten aanzien van de manier, waarop aan de aanduidingsverplichting moet worden voldaan. Daarbij wordt onder meer onderscheid gemaakt tussen verkoop van textielartikelen aan het publiek en verkoop van textielartikelen aan anderen dan het publiek.

De toepassing van vele, in het ontworpen besluit opgenomen regelingen alsmede de inhoud van de te bezigen aanduidingen hangen af van de mate, waarin de soorten textielvezels in textielartikelen voorkomen. Deze maat wordt aangegeven in gewichtspercentages.

Artikel 14 geeft aan, binnen welke toleranties van die gewichtspercentages mag worden afgeweken.

Artikel 15 treft de nodige regelingen, opdat de verplichte aanduidingen in iedere officiële EEG-taal kunnen worden gesteld. Ook hier wordt weer onderscheid gemaakt tussen ver-

koop van textielartikelen aan het publiek en verkoop van textielartikelen aan anderen dan het publiek. Bij eerstbedoelde verkoop dienen de aanduidingen in of tevens in het Nederlands te zijn gesteld.

De *artikelen 16 - 19* bevatten naast enkele bepalingen, die hier geen bespreking behoeven, de overgangs- en slotbepalingen van het ontworpen besluit.

Volledigheidshalve zij vermeld, dat het ontworpen besluit in het voetspoor van de richtlijn, waaraan het uitvoering geeft, mede een materie bestrijkt, die in het Vulselbesluit (Warenwet) (*Stb.* 1957, 339) is geregeld. Het ligt in het voor-nemen het Vulselbesluit zodanig te wijzigen, dat overlapping met het onderhavige ontwerpbesluit wordt voorkomen.

De artikelen

Artikel 1. De in het eerste lid van dit artikel opgenomen definities mogen als volgt worden toegelicht:

a. De omschrijving van *textielvezel* is ontleend aan artikel 2, tweede lid, van de richtlijn. Bij deze ontleening is tevens acht geslagen op het slot van het eerste lid van dat artikel 2, waaruit blijkt dat de grondstoffen voor de vervaardiging van textielartikelen als textielvezels dienen te worden gekenmerkt. Dit element is dan ook in de onderhavige omschrijving opgenomen.

b. De omschrijving van *textielartikel* is ontleend aan artikel 2, eerste lid, van de richtlijn. In die bepaling wordt het begrip „textielprodukten” gedefinieerd. In het onderhavige ontwerpbesluit worden deze produkten „textielartikel” genoemd, omdat aldus beter aansluiting wordt verkregen met de terminologie van artikel 14 van de Warenwet, dat gewaagt van waren en andere artikelen.

Zoals hiervoor in de bespreking van de definitie van textielvezel reeds naar voren is gekomen, zijn textielartikelen: artikelen die uit of mede uit textielvezels zijn vervaardigd. Dit wordt in de onderhavige omschrijving als volgt onder woorden gebracht: een textielartikel is een artikel, dat is samengesteld uit door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels.

Het komt de ondergetekenden voor, dat hiermede een bevredigend onderscheid tot stand is gebracht tussen textielvezels enerzijds en textielartikelen anderzijds. Dit is met name daarom van belang, omdat de in het ontworpen besluit voorkomende aanduidingsvoorschriften alleen voor textielartikelen gelden.

In de omschrijving van het begrip „textielartikel” worden daaraan nog enkele nadere beperkingen toegevoegd.

Vooreerst is van een textielartikel eerst dan sprake indien het gaat om een voor de handel bestemd of in de handel gebracht artikel. Hiermede wordt, in de bewoordingen van artikel 14, eerste lid, aanhef, van de Warenwet, tot uiting gebracht de beperking, neergelegd in artikel 8, eerste lid, van de richtlijn. Volgens deze bepaling dienen de aanduidingsvoorschriften te gelden bij iedere handeling in het productie- en het handelsstadium, die ten doel heeft de textielartikelen op de markt te brengen. Deze beperking brengt met zich mee, dat artikelen, die een producent of handelaar onder zich heeft doch nog niet zijn afgezonderd om verhandeld te worden, niet onder de werking van het ontworpen besluit vallen.

Voorts is van een textielartikel eerst dan sprake indien het gaat om een artikel, dat bestemd of geschikt is om als textiel te worden gebruikt. Met deze beperking wordt beoogd buiten de werking van het ontworpen besluit te brengen die goederen, die wel uit vezels zijn samengesteld maar plagen te worden gebruikt voor andere doeleinden dan die, waarmee volgens het normale spraakgebruik textiel wordt geassocieerd. Aldus blijven bv. vezelplaten voor de woningbouw en behangsel- en schrijfpapier buiten de werking van het ontworpen besluit. Daarentegen dient echter van papiervezels vervaardigde kleding wel als textielartikel in de zin van het ontworpen besluit te worden gekenmerkt.

Tenslotte kan eerst dan van een textielartikel worden gesproken indien het een artikel betreft dat voor tenminste 80% van zijn gewicht uit textielvezel is vervaardigd. Deze beperking is behalve aan het eerste lid van artikel 2 van de richtlijn, waarin sprake is van produkten, die uitsluitend uit textielvezels zijn samengesteld, ook ontleend aan het derde lid van dat artikel, volgens hetwelk ook produkten die voor tenminste 80 gewichtspercenten textielvezels bevatten onder de bepalingen van de richtlijn worden gebracht. Voor de bepaling van de vraag, of een artikel aan dit criterium voldoet, moet worden uitgegaan van het omgerekende gewicht van de textielvezel, waaruit dat artikel is vervaardigd. Wat onder „omgerekend gewicht” dient te worden verstaan blijkt uit de omschrijving, die in het ontworpen besluit in artikel 1, eerste lid, onder c, van dat begrip wordt gegeven en die onmiddellijk hierna nader wordt toegelicht.

In de praktijk komen artikelen voor, die zijn samengesteld uit door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels en uit losse textielvezels. De losse textielvezels dienen in dergelijke gevallen als vulsel. Met het oog op een duidelijke en systematische afbakening tussen het onderhavige ontwerpbesluit en het Vulselbesluit (Warenwet) verdient het bij nadere overweging naar de mening van de ondergetekenden de voorkeur voor losse textielvezels die de functie van vulsel vervullen, — anders dan in het ontwerpbesluit waarover het advies van de in artikel 17, zevende lid, van de Warenwet bedoelde commissie is gevraagd — een voorziening te treffen in het Vulselbesluit.

In het onderhavige ontwerpbesluit zijn alleen de door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels relevant; korthedshalve zijn deze in het vervolg van deze nota van toelichting met „textielvezels” aangeduid.

c. De omschrijving van *het omgerekende gewicht van een soort textielvezels* vindt haar oorsprong in artikel 12, eerste lid, en tweede lid, onder d, van de richtlijn. De in deze bepalingen vervatte regeling schrijft voor, hoe het gewicht van de in een textielartikel voorkomende textielvezels moet worden bepaald. Uitgegaan moet worden van het gewicht van de textielvezels in watervrije toestand. Daarvan moet worden afgetrokken het gewicht van de in of op die vezels aanwezige en in de onderhavige omschrijving nader aangeduide stoffen. Het resultaat van deze aftreksom moet — voor iedere in het textielartikel voorkomende soort textielvezels afzonderlijk — worden vermeerderd met het voor die soort door of vanwege de Raad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde reprisepercentage (= toelaatbaar vochtgehalte).

Hoewel vermelde bepalingen van de richtlijn alleen verwijzen naar de in de artikelen 5 en 6 van de richtlijn bedoelde vezelpercentages moet uit de geschiedenis van de totstandkoming van de richtlijn worden afgeleid, dat deze regeling ter bepaling van het gewicht van de in een textielartikel voorkomende textielvezelsoorten van toepassing dient te zijn bij alle i.c. te treffen wettelijke voorzieningen, waarbij dat gewicht een rol speelt.

d. De omschrijving van *kenmerkende textielvezels van een textielartikel, van een onderdeel of van een afzonderlijk deel van een textielartikel* vloeit voort uit artikel 12, tweede lid, onder a-c, van de richtlijn. Met deze bepalingen brengt de richtlijn een onderscheid aan ten aanzien van de in een artikel voorkomende textielvezels. Dit onderscheid moge als volgt worden toegelicht.

Zoals mede uit de hiervoor reeds besproken omschrijving van het begrip „textielartikel” blijkt, hangt van de mate, waarin door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels in een artikel voorkomen, af, of dit artikel moet worden gekenmerkt als een textielartikel. Voor de beantwoording van deze vraag moeten alle in een artikel voorkomende door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels in aanmerking worden genomen.

Is langs deze weg vastgesteld dat een artikel een textielartikel is, dan geldt voor dat artikel de in het ontwerpbesluit in artikel 2 opgenomen aanduidingsverplichting. Deze verplichting

geldt echter niet voor alle in dat textielartikel voorkomende door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels, doch alleen voor die textielvezels, die voor dat textielartikel kenmerkend zijn. De richtlijn en — in het voetspoor daarvan — de onderhavige omschrijving bereiken dit door van de in textielartikelen voorkomende textielvezels uit te zonderen die textielvezels, die voor dat textiel artikel niet als kenmerkend moeten worden beschouwd.

Ten aanzien van de in de onderhavige omschrijving vermelde uitzonderingen zij er nog op gewezen, dat worden uitgezonderd in, op of aan een textielartikel aanwezige goederen van textiel, dus bij voorbeeld bind-, rijg- en assembleergaren, dat in een textielartikel voorkomt. Is dergelijk garen nog niet in een textielartikel verwerkt dan is dat garen zelf een textielartikel in de zin van het ontworpen besluit.

Met het bovenstaande is naar de mening van de ondergetekenden voldoende toegelicht, wat onder kenmerkende textielvezels van een textielartikel moet worden verstaan. Bij het redigeren van de onderhavige omschrijving moet echter nog met een andere in de richtlijn getroffen voorziening rekening worden gehouden. Artikel 9, eerste lid, van de richtlijn schrijft namelijk in beginsel voor, dat een textielartikel, bestaande uit twee of meer delen, die niet dezelfde vezelsamenstelling hebben, voorzien dient te worden van een etiket, dat de vezelsamenstelling van elk van die delen aangeeft.

Met de bovenbedoelde delen heeft de richtlijn enkele van elkaar te onderscheiden categorieën van delen op het oog. Deze onderscheiding kan het best duidelijk worden gemaakt aan de hand van enkele concrete voorbeelden.

Een japon, waarvan het bovenstuk en de mouwen van zijde zijn en de rok van wol, bestaat uit twee onderdelen van verschillende vezelsamenstelling. Een *trois pièces*, waarvan de rok en het jasje van wol zijn en de blouse van zijde, bestaat uit afzonderlijke delen van verschillende vezelsamenstelling.

Ter voldoening aan bovenvermelde, in artikel 9 van de richtlijn neergelegde regeling schept artikel 12 van het ontworpen besluit ten aanzien van textielartikelen, die uit dergelijke onderdelen of afzonderlijke delen bestaan, een aanduidingsverplichting met betrekking tot die delen afzonderlijk. Die afzonderlijke aanduidingsverplichting maakt het nodig, dat ook de kenmerkende textielvezels van die onderdelen en afzonderlijke delen worden omschreven.

e. De omschrijving *textielgewicht van een textielartikel, van een onderdeel of een afzonderlijk deel van een textielartikel* maakt het met name mogelijk de in het ontworpen besluit voorgeschreven aanduidingsverplichtingen op gemakkelijke wijze nader te omlijnen. Die aanduidingsvoorschriften verplichten er namelijk toe, aan te geven, in welke mate kenmerkende textielvezels in een textielartikel voorkomen. Dit dient overeenkomstig artikel 12 van de richtlijn te worden uitgedrukt in een percentage van het omgerekende gewicht van alle soorten kenmerkende textielvezels, die in het betrokken textielartikel voorkomen.

Evenals in de omschrijving van kenmerkende textielvezels moet ook in de onderhavige omschrijving naast het textielartikel tevens worden vermeld het onderdeel of een afzonderlijk deel van een textielartikel. Een en ander is hiervóór reeds toegelicht aan het slot van de toelichting op eerstvermelde omschrijving.

Het *tweede lid* geeft uitvoering aan artikel 2, derde lid, tweede en derde onderdeel, van de richtlijn. In dit tweede lid worden tevens als textielartikel aangemerkt en daarmee onder de werking van het ontworpen besluit gebracht nader omschreven delen of onderdelen van eveneens nader omschreven goederen.

De onderhavige voorziening geldt vooreerst slechts voor delen of onderdelen van de volgende goederen: meubels, paraplu's, parasols, matrassen, kampeerartikelen, schoeisel, handschoenen en uit verschillende lagen bestaande vloerbedekkingen (zie de onderdelen a-d van de onderhavige bepaling). Daarnaast geldt zij ook voor delen of onderdelen van goederen in het algemeen, indien de textielsamenstelling van die delen of

onderdelen is aangegeven (zie onderdeel *e* van de onderhavige bepaling en de onder 3° in die bepaling opgenomen voorwaarde). Ten aanzien van de delen of onderdelen van laatstbedoelde categorie goederen is men dus niet verplicht de textiel-samenstelling aan te geven. Indien men dat toch doet, is men echter wél verplicht dat te doen overeenkomstig de regelingen van het ontworpen besluit.

Voorts is de onderhavige voorziening slechts van toepassing, indien bedoelde goederen voor de handel bestemd zijn of in de handel gebracht zijn (zie de in de onderhavige bepaling onder 2° opgenomen voorwaarde) en zelf geen textielartikel zijn, omdat zij niet voldoen aan de in artikel 1 van dat begrip gegeven omschrijving (zie de daartoe in de onderhavige bepaling onder *a-e* opgenomen beperkingen).

Bovendien geldt de onderhavige voorziening slechts voor delen en onderdelen van goederen, indien die delen en onderdelen aan de volgende kwalificatie voldoen: zij moeten voor tenminste 80% van hun gewicht uit door enigerlei bewerking met elkaar verbonden textielvezels zijn samengesteld (zie de in de onderhavige bepaling onder 1° opgenomen voorwaarde).

Tenslotte gaat het bij meubels, paraplu's en parasols slechts om de overtrekken daarvan (zie onderdeel *a*), bij schoeisel en handschoenen slechts om de koudwerende voering daarvan (zie onderdeel *c*) en bij uit verschillende lagen bestaande vloerbedekking slechts om het gebruiksooppervlak daarvan (zie onderdeel *d*).

Artikelen 2 en 3. De in deze artikelen vervatte regeling schrijft voor, hoe de samenstelling van een textielartikel moet worden aangeduid. De aanduiding moet volgens artikel 2 inhouden: de benaming van elk der soorten kenmerkende textielvezels en de gewichtsverhouding tussen elk van die soorten vezels en het textielartikel, een en ander in afdalende volgorde.

Voor de in een concreet geval ingevolge artikel 2 te bezigen benamingen wordt in onderdeel *a* van artikel 3 verwezen naar bijlage I van het ontworpen besluit voor zover het betreft de in die bijlage met name omschreven soorten textielvezels. Voor andere textielvezels – men denke hierbij aan de restrubriek 39 van bijlage I van de richtlijn: „vezel verkregen uit diverse of nieuwe stoffen, andere dan de bovengenoemde” – moet krachtens onderdeel *b* van artikel 3 de gebruikelijke naam van de grondstof, al dan niet gevolgd door het woord „vezel” worden vermeld. Dus bij voorbeeld asbest, papier of metaal dan wel onderscheidenlijk asbestvezel, papiervezel of metaalvezel.

Zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting reeds is vermeld, maken de artikelen 4–10 van het ontworpen besluit het mogelijk voor in die artikelen omschreven bijzondere gevallen de samenstelling van een textielartikel aan te duiden op een manier, welke afwijkt van die, welke door de in de artikelen 2 en 3 vervatte regeling wordt voorgeschreven. Ook in die bijzondere gevallen kan men echter steeds een textielartikel op laatstbedoelde manier aanduiden.

Artikel 4. Dit artikel maakt het, in het voetspoor van artikel 5, eerste en tweede lid, van de richtlijn, mogelijk, in de aanduiding van een textielartikel in plaats van de benaming „wol” de benaming „scheerwol” te gebruiken in een tweetal, onderscheidenlijk onder *a* en *b* nauwkeurig omschreven gevallen.

Onder de in onderdeel *b* genoemde fijne menging moet worden verstaan een menging, waardoor de betrokken vezels mechanisch niet van elkaar te scheiden zijn.

Artikel 5. Het eerste lid van dit artikel maakt het overeenkomstig artikel 6, eerste lid, van de richtlijn mogelijk te volstaan met eenvoudiger aanduidingen dan die, welke door de in de artikelen 2 en 3 vervatte regelingen worden voorgeschreven. Deze eenvoudiger aanduidingen zijn mogelijk, indien een textielartikel voor tenminste 85% uit één soort textielvezels bestaat.

Een en ander brengt met zich mee dat bijv. een textielartikel, dat volgens de in de artikelen 2 en 3 vervatte regeling zou moeten worden aangeduid met „90% wol 10% acryl”,

ook kan worden aangeduid met „90% wol” of met „tenminste 85% wol” dan wel „minimum 85% wol”.

Daar naar het oordeel van de ondergetekenden de door de richtlijn aangegeven aanduiding „minimum 85%” minder duidelijk is, is tevens de aanduiding „tenminste 85%” vastgesteld.

De regeling van het eerste lid geldt niet, indien in de aanduiding van een textielartikel de benaming „scheerwol” voorkomt dan wel de kenmerkende textielvezels van een textielartikel uitsluitend bestaan uit schapewol enerzijds en het haar van een van de in bijlage I van het ontworpen besluit in rubriek III onder nummer 2 genoemde dieren (lama, kameel etc.) anderzijds. Het tweede lid voorziet hierin. In deze gevallen zijn dus bovenbedoelde eenvoudiger aanduidingen niet toegestaan en moet een textielartikel worden aangeduid op de wijze, zoals voorgeschreven door de in de artikelen 2 en 3 vervatte regeling. Dit is in overeenstemming met artikel 5, tweede lid, laatste volzin, van de richtlijn en met noot 1 van de daarbij behorende bijlage I.

Artikel 6. Overeenkomstig artikel 6, tweede lid, aanhef, van de richtlijn maakt het ontworpen besluit het behalve in artikel 5, eerste lid, ook in artikel 6, eerste lid, mogelijk te volstaan met een eenvoudiger aanduiding dan die, welke door de in de artikelen 2 en 3 vervatte regeling wordt voorgeschreven. Deze eenvoudiger aanduiding is mogelijk, indien geen enkele in een textielartikel voorkomende soort textielvezels de 85%-limiet haalt. Alsdan kan voor wat betreft de in dat textielartikel voorkomende „niet-overheersende” soorten textielvezels achterwege blijven de vermelding van het gewichtspercentage. Onder „niet-overheersende” textielvezelsoort is in dit verband te verstaan iedere in een textielartikel voorkomende textielvezelsoort, die niet het grootste gewichtspercentage inneemt en daar evenmin heel dichtbij komt.

Een en ander brengt met zich mee dat bijv. een textielartikel, dat volgens de in de artikelen 2 en 3 vervatte regeling zou moeten worden aangeduid met „50% wol 25% acryl 15% viscose 10% actetaat”, ook kan worden aangeduid met „50% wol acryl viscose actetaat”.

Evenmin als de uitzonderingsregeling van artikel 5, eerste lid, geldt voor textielartikelen als bedoeld in het tweede lid van dat artikel, doet dat de uitzonderingsregeling van het eerste lid van artikel 6. Aldus wordt bepaald in het tweede lid van artikel 6. Ook hier blijft dus voor die textielartikelen de in de artikelen 2 en 3 voorgeschreven aanduiding de enig mogelijke.

Artikel 7. Dit artikel vloeit voort uit artikel 6, tweede lid, onderdelen *a* en *b*, van de richtlijn. Ook dit artikel maakt het mogelijk te volstaan met een eenvoudiger aanduiding dan die, welke door de in artikelen 2 en 3 vervatte regeling wordt voorgeschreven. Deze eenvoudiger aanduiding is mogelijk, indien in een textielartikel een of meer soorten kenmerkende textielvezels per soort voor minder dan 10% voorkomen. Alsdan kan in een aanduiding voor dergelijke soorten vezels de gezamenlijke benaming „andere vezels” worden gebruikt met vermelding van het gezamenlijke gewichtspercentage.

Een en ander brengt met zich mee, dat bijv. een textielartikel, dat volgens de in de artikelen 2 en 3 vervatte regeling zou moeten worden aangeduid met „75% wol 8% acryl 8% polyamide 7% viscose 2% actetaat”, ook kan worden aangeduid met „75% wol 25% andere vezels”. Opmerking verdient dat in het hier gegeven voorbeeld ook de uitzonderingsregeling van artikel 6, eerste lid, kan worden toegepast. In dit voorbeeld is dus ook toegestaan de aanduiding

„75% wol
acryl
polyamide
viscose
actetaat”.

Uit het tweede lid volgt, dat ook de uitzonderingsregeling van artikel 7, eerste lid, niet geldt ten aanzien van textielarti-

kelen bedoeld in artikel 5, tweede lid. Dergelijke textielartikelen kunnen alleen worden aangeduid op de wijze, zoals voorgeschreven door de regeling van de artikelen 2 en 3.

Artikel 8. Dit artikel, dat is ontleend aan artikel 6, vijfde lid, van de richtlijn, moge als volgt worden toegelicht.

Indien de in een textielartikel voorkomende textielvezels moeilijk te specificeren zijn – een dergelijke situatie doet zich bijv. voor bij artikelen uit herwonnen spinstoffen, weverijrestanten en confectie-afvallen – kan volgens het onderhavige artikel volstaan worden met de gezamenlijke benaming „textielresten” of „onbepaalde samenstelling”, zonder vermelding van enig gewichtspercentage.

Deze eenvoudiger wijze van aanduiding kan alleen worden gebruikt voor het textielartikel in zijn geheel. Men dient dus ofwel de hier gegeven mogelijkheid ten volle te gebruiken en geen enkele soort textielvezels met name te noemen, ofwel overeenkomstig het ontworpen besluit een andere methode van aanduiding te volgen.

Artikel 9. Overeenkomstig artikel 6, derde lid, van de richtlijn maakt dit artikel ten aanzien van textielartikelen met een ketting van zuiver katoen en een inslag van zuiver vlas, voor zover die artikelen voor tenminste 40% uit vlas bestaan, een eenvoudiger aanduiding mogelijk dan die welke door de regeling van de artikelen 2 en 3 van het ontworpen besluit wordt voorgeschreven.

Zoals uit de tekst van het onderhavige artikel blijkt kan bij het hanteren van deze eenvoudige aanduiding een percentagevermelding als bedoeld in artikel 2, onder *b*, achterwege blijven.

Artikel 10. In het voetspoor van artikel 4, eerste lid, van de richtlijn maakt dit artikel het mogelijk in de aanduiding van textielartikelen, die slechts uit één soort kenmerkende textielvezels zijn samengesteld, in plaats van „100%” de woorden „zuiver” of „puur” te gebruiken.

Artikel 11. Dit artikel treft enkele voorzieningen ten aanzien van het aanduiden van textielartikelen in het algemeen. Dit aanduiden dient aldus te geschieden, dat geen verwarring kan ontstaan omtrent de vezelsamenstelling van die textielartikelen. In het derde lid is dit overeenkomstig artikel 11 van de richtlijn in algemene bewoordingen tot uitdrukking gebracht. Het eerste en tweede lid bevatten meer specifieke bepalingen ter zake.

Het *eerste lid* heeft – overeenkomstig artikel 3, derde lid, van de richtlijn – de strekking te voorkomen, dat bij het aanduiden van textielartikelen, die geheel of gedeeltelijk uit vezels bestaan, die niet in bijlage I van het ontworpen besluit zijn vermeld en waarvoor dus ingevolge artikel 3, eerste lid, onder *b*, als benaming de grondstofnaam dient te worden gebezigd, voor die vezels in enigerlei vorm benamingen worden gebruikt van vezels, die wél in die bijlage zijn opgenomen.

Het *tweede lid* beoogt – overeenkomstig artikel 3, vierde lid, van de richtlijn – te voorkomen, dat bij het aanduiden van een textielartikel voor de speciale vorm of opmaak van textielvezels als filamentgaren een woordsamenstelling wordt gebruikt, waarvan het woord „zijde” deel uitmaakt.

Artikel 12. Zoals ook hiervoor reeds is vermeld in de toelichting op het in artikel 1 opgenomen begrip kenmerkende textielvezels, strekt het onderhavige artikel tot uitvoering van artikel 9, eerste lid, van de richtlijn.

Deze bepaling van de richtlijn schrijft in beginsel voor, dat een textielartikel, bestaande uit twee of meer delen, die niet dezelfde vezelsamenstelling hebben, voorzien dient te worden van een etiket, dat de vezelsamenstelling van elk van die delen aangeeft.

Met de bovenbedoelde delen heeft de richtlijn enkele van elkaar te onderscheiden categorieën van delen op het oog. Deze onderscheiding kan het best duidelijk worden gemaakt aan de hand van enkele concrete voorbeelden:

Een japon, waarvan het bovenstuk en de mouwen van zijde zijn en de rok van wol, bestaat uit twee onderdelen van verschillende vezelsamenstelling. Een *trois pièces*, waarvan de rok en het jasje van wol zijn en de blouse van zijde, bestaat uit afzonderlijke delen van verschillende vezelsamenstelling.

Het *eerste lid* noemt ten aanzien van textielartikelen dan ook naast elkaar onderdelen en afzonderlijke delen, die een verschillende vezelsamenstelling hebben. Daarnaast worden nog uitdrukkelijk genoemd die onderdelen van een textielartikel, die onderdeel zijn van een afzonderlijk deel van een textielartikel. Daarmee is buiten twijfel gesteld, dat bij voorbeeld een van een herencostuum deel uitmakend vest met een voor- en achterpand van verschillende vezelsamenstelling moet worden aangeduid door afzonderlijke vermelding van dat voorpand en van dat achterpand.

De onderhavige bepaling houdt ten aanzien van de onderdelen en afzonderlijke delen van een textielartikel eenzelfde aanduidingsverplichting in als in de artikelen 2 en 3 is vervat ten aanzien van gehele textielartikelen.

Het *tweede lid* zondert van die aanduidingsverplichting uit onderdelen en afzonderlijke delen van een textielartikel, waarvan het gewicht minder is dan 30% van het betrokken textielartikel of afzonderlijk deel van een textielartikel. Deze uitzondering geldt echter niet ten aanzien van hoofdvoeringen.

Zo behoeft ten aanzien van een wollen japon met een katoenen kraagje, waarvan het gewicht minder is dan 30% van het gewicht van de japon, de vezelsamenstelling van het kraagje niet te worden aangegeven. Volstaan kan dan worden met vermelding van de vezelsamenstelling van de japon. Uit deze vermelding moet dan wel blijken, dat zij geen betrekking heeft op het kraagje. In dit voorbeeld is dus een correcte aanduiding:
japon (zonder kraagje) 100% wol.

Zoals uit het voorgaande reeds blijkt, moet de vezelsamenstelling van een hoofdvoering wél afzonderlijk worden aangegeven ook wanneer het gewicht daarvan minder bedraagt dan 30% van het gewicht van het betrokken textielartikel of afzonderlijk deel van een textielartikel.

Het *derde lid* verklaart de in bijzondere gevallen voor gehele textielartikelen geldende aanduidingsregelingen van toepassing ten aanzien van de afzonderlijke vermelding van de vezelsamenstelling van de onderdelen en afzonderlijke delen van een textielartikel.

Artikel 13. Dit artikel stelt – overeenkomstig de ter zake getroffen voorzieningen in de artikelen 8, 9, tweede lid, en 10, onder *b*, van de richtlijn – nadere regelen ten aanzien van de vorm, waarin aan de aanduidingsverplichting moet worden voldaan. Daarbij wordt onder meer onderscheid gemaakt tussen verkoop van textielartikelen aan het publiek en verkoop van textielartikelen aan anderen dan het publiek.

Het *eerste lid* verplicht ertoe, de voorgeschreven aanduiding in, op of aan het betrokken textielartikel aan te brengen.

Het *tweede lid* maakt het ten aanzien van verpakte textielartikelen mogelijk de aanduiding op de verpakking van het textielartikel aan te brengen.

Het *derde lid* geeft voorschriften omtrent de vorm van de aanduiding zelf en bepaalt voorts, dat de aanduiding voor de koper duidelijk zichtbaar en gemakkelijk leesbaar moet zijn.

Het *vierde lid* stelt regelen ten aanzien van de aanduiding in relatie tot andere in, op of aan het betrokken textielartikel voorkomende aanduidingen.

Volgens het *vijfde lid* behoeft de voorgeschreven aanduiding zich niet te bevinden in, op of aan een textielartikel en is het voldoende, dat die aanduiding voorkomt op de documenten, die een textielartikel vergezellen of ten aanzien van

dat textielartikel ter plaatse aanwezig zijn, indien textielartikelen aan anderen dan het publiek worden afgeleverd of voor zodanige aflevering voorhanden worden gehouden.

De in het vijfde lid opgenomen bepaling heeft tot gevolg, dat de verplichting tot etikettering, vervat in het eerste lid, in feite slechts zal gelden indien een textielartikel krachtens verkoop aan het publiek wordt afgeleverd of voor zodanige aflevering voorhanden wordt gehouden. Hiermede wordt bereikt, dat het publiek, waartoe merendeels niet-deskundige particulieren behoren, zich aan de hand van de zich op, in of aan een textielartikel bevindende vezelaanduiding op eenvoudige wijze een oordeel kan vormen over de samenstelling van een te kopen textielartikel en na aankoop ook over gegevens dienomtrent geschikt.

Met de hoofdregel in het eerste lid en de in het vijfde lid gegeven uitzondering daarop is naar het oordeel van de ondergetekenden een zo objectief mogelijk criterium voor de verplichting tot etikettering van een textielartikel bereikt. In de praktijk zal de ontworpen regeling, naar verwacht kan worden, ertoe leiden, dat kennelijk voor het publiek bestemde textielartikelen reeds bij hun vervaardiging van een etiket worden voorzien.

Zoals blijkt uit het ter zake uitgebrachte advies van de commissie, bedoeld in artikel 17, zevende lid, van de Warenwet, geeft deze commissie de voorkeur aan een etiketteringsverplichting in de laatste fase van het handelsverkeer, dat wil zeggen bij de laatste levering van het textielartikel. Naar het oordeel van de ondergetekenden zou een dergelijke verplichting voor degene die levert, afhankelijk zijn van de rol die zijn afnemer ten aanzien van dat textielartikel zal vervullen. Aangezien degene die een textielartikel levert, de rol van zijn afnemer ten aanzien van dat textielartikel bezwaarlijk kan weten, is te dezen het advies niet overgenomen.

De in het eerste en vijfde lid neergelegde regeling komt erop neer dat de detaillist – indien hem door zijn leverancier niet-geëtiketteerde textielartikelen worden afgeleverd – zelf verplicht is daarop of daaraan de voorgeschreven of toegelaten aanduidingen aan te brengen. Voor zover deze textielartikelen aangeduid zijn in daarbij gaande bescheiden en aldus aan de detaillist worden afgeleverd, kan hij zich in het algemeen voor de etikettering daarop baseren. Hierbij zij aangetekend, dat een ieder die in de handel van textielartikelen een aanduiding voor zodanige artikelen moet bezigen de nodige zorgvuldigheid zal moeten betrachten; hij kan er niet mee volstaan blindelings de door zijn leveranciers gebezigde aanduidingen over te nemen. Het zal in vele gevallen een niet meer dan normale deskundigheid vereisen om te onderscheiden uit welke soorten textielvezels een textielartikel is samengesteld. In vele gevallen zal echter met name de detaillist de juistheid van een aangeduide procentuele samenstelling uit textielvezels van een gereed textielartikel niet kunnen nagaan zonder proefnemingen en beschadiging van het textielartikel.

Alsdan kan hij niet anders dan de aanduiding, door de leverancier gebezigd, overnemen. Weliswaar is in een zodanig geval ook de detaillist in overtreding, maar bij hem is alsdan schuld afwezig, zodat alsdan geen straf zal kunnen worden opgelegd. Zoals in het kader van de opsporing van overtredingen van bepalingen van Warenwetbesluiten gebruikelijk, wordt alsdan de schuldige in vóór de detaillist liggende fasen van de handel opgespoord.

In het voetspoor van artikel 8, tweede lid, van de richtlijn maakt het *zesde lid* het mogelijk in de gevallen, bedoeld in het vijfde lid, in de in dat lid bedoelde bescheiden voor textielartikelen een in code gestelde aanduiding te bezigen, mits in hetzelfde document een duidelijke verklaring van die code is opgenomen.

Het *zevende lid* maakt het mogelijk ten aanzien van textielartikelen van gelijke samenstelling, die tezamen een in de handel gebruikelijke eenheid vormen, te volstaan met een aanduiding op één van die artikelen of op de verpakking daarvan aangebracht.

Het *achtste lid* treft een regeling ten aanzien van de textielartikelen, vermeld in bijlage II van het ontworpen besluit. Indien een dergelijk textielartikel in een voor het publiek toegankelijke ruimte is uitgesteld tezamen met andere textielartikelen van gelijke soort en samenstelling, behoeft het niet van een aanduiding te zijn voorzien, indien in de onmiddellijke nabijheid van die uitstalling een aanduiding is aangebracht, die voldoet aan de eisen, vervat in het derde lid.

Voor het geval dat bedoelde textielartikelen voor verkoop aan het publiek voorhanden worden gehouden in een niet voor het publiek toegankelijke ruimte, verklaart het *negende lid* de in het vijfde lid vervatte regeling van overeenkomstige toepassing.

Het *tiende lid* strekt ertoe te voorzien in een lacune die zou kunnen ontstaan, indien gebruik gemaakt wordt van de uitzonderingen op de hoofdregel van het eerste lid, zoals deze zijn vervat in het vijfde, zevende, achtste en negende lid. Indien bijvoorbeeld in een geval als bedoeld in het vijfde lid, een textielartikel vergezeld is van bescheiden, waarin dat artikel overeenkomstig het ontwerp-besluit is aangeduid, en bovendien van een etiket zou zijn voorzien, dat gegevens omtrent de textielvezelsamenstelling bevat, of de indruk kan wekken zodanige gegevens te bevatten, moet de inhoud van het etiket voldoen aan het eerste, derde en vierde lid.

Voor de gevallen voorzien in het zevende, achtste en negende lid geldt *mutatis mutandis* hetzelfde.

Bij dit artikel zij nog aangetekend dat de eis van etikettering van textielartikelen, die aan het publiek worden afgeleverd, in sommige gevallen zou kunnen leiden tot een, in verhouding tot het belang van het publiek, te zware last voor het bedrijfsleven. Naar het oordeel van de ondergetekenden doet een zodanige situatie zich voor in de detailhandel in stoffen, die in balen of rollen ten verkoop aan het publiek voorhanden worden gehouden en waarvan telkens bij verkoop aan en in het bijzijn van de klant de door deze gewenste hoeveelheid stof wordt afgezonderd. Daar in een zodanige situatie een duidelijke etikettering van de rol of baal voldoende kan worden geacht, ligt het in het voornemen van de ondergetekenden een vrijstelling van de verplichte etikettering te verlenen ten aanzien van de aan het publiek afgeleverde hoeveelheden stof.

Artikel 14. In verband met de velerlei bewerkingen en behandelingen, die textielvezels ondergaan bij hun transformatie tot textielartikel en bij de verwerking van het ene textielartikel tot een ander textielartikel (bij voorbeeld spinnen, twijnen, verwerking van garen tot geweven stof, etc.), bestaat in de praktijk behoefte aan de toelating – binnen zekere grenzen – van enige onnauwkeurigheid met betrekking tot de aanduiding van textielartikelen. Overeenkomstig de artikelen 4, tweede lid, 5, derde lid, 6, vierde lid, en 7 van de richtlijn voorzien de in het onderhavige artikel bepaalde toleranties hierin.

In de eerste plaats is, voor zover het betreft textielartikelen, die uit meer dan één soort kenmerkende textielvezels zijn samengesteld, behoefte aan de toelating van enige onnauwkeurigheid terzake van de in de aanduiding aangegeven percentages van de verschillende soorten kenmerkende textielvezels (hierna te noemen samenstellingstolerantie). Tijdens het fabricageproces (te denken is aan het gehele verloop van bijvoorbeeld garen tot kleding) treden verschuivingen op in de gewichtspercentages van de verschillende soorten kenmerkende textielvezels, doordat de daarop toegepaste be- of verwerkingsprocedures niet op elke soort hetzelfde effect hebben.

De door de samenstellingstolerantie geoorloofde „fout” in de aangeduide percentages van de hier bedoelde textielartikelen brengt met zich mede, dat zij worden geacht overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2–12 te zijn aangeduid, wanneer die „fouten” binnen zekere grenzen blijven. Daar voor de handel bestemde of in de handel gebrachte artikelen in alle gevallen evenzeer eindproduct kunnen zijn

als een artikel, dat op zijn beurt weer wordt verwerkt tot een ander textielartikel (te denken is aan bij voorbeeld wollen garens, die enerzijds kunnen dienen als breiwol, en anderzijds als materiaal om te worden geweven) betekent de toegestane tolerantie echter niet, dat een ieder welbewust fouten in de percentages kan maken. Ingeval een fabrikant een textielartikel in de handel brengt en verkoopt aan een andere fabrikant, die dat artikel verwerkt, zullen beide partijen erop dienen toe te zien dat bedoeld textielartikel zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid; immers de tweede fabrikant dient het door hem vervaardigde textielartikel aan te duiden naar de samenstelling, waarin hij het in de handel brengt en niet naar de aangeduide samenstelling van de hem geleverde en voor hem als grondstof dienende textielartikelen. De verschuivingen in de gewichtspercentages ten gevolge van de verschillende procédés zijn in de praktijk echter genoegzaam bekend, zodat met normale vakkennis en ervaring de gewichtspercentages der onderscheidene soorten kenmerkende textielvezels binnen de foutgrenzen te bepalen zijn.

Het tweede lid voorziet in de samenstellingstolerantie voor de textielartikelen, die uit twee of meer soorten kenmerkende textielvezels zijn samengesteld. Voor elk dier soorten, welke in de aanduiding met een percentage zijn aangegeven, is een fout van ten hoogste 3% van het textielgewicht toegestaan. Daar, behoudens enkele hierna te noemen uitzonderingsgevallen, de percentages van elke soort kenmerkende textielvezels in de aanduiding moeten zijn aangegeven en de som van deze percentages uiteraard 100 moet zijn, betekent de in het tweede lid vervatte bepaling, dat de verschillen tussen de aangegeven en de werkelijke percentages elkaar in principe moeten opheffen. Hierop wordt een uitzondering gemaakt in het vierde en vijfde lid; te dezen zij verwezen naar de toelichting op die leden.

Onderdeel *a* van het tweede lid heeft allereerst betrekking op de aanduidingen, waarin alle soorten kenmerkende textielvezels met de daarvoor in artikel 3 vastgestelde benaming zijn genoemd. Voorts betreft dit onderdeel de aanduidingen, die een combinatie van „scheerwol” en vorenbedoelde benamingen inhouden. Deze benamingen dienen in het algemeen elk voor zich vergezeld te zijn van een percentage. Voor zover een aanduiding is gebezigd als in artikel 6, eerste lid, bedoeld, kan de toegestane fout slechts betrekking hebben op de soorten textielvezels die met een percentage in de aanduiding zijn aangegeven. Tenslotte heeft onderdeel *a* betrekking op de aanduidingen, inhoudende een of meer der in artikel 3 vastgestelde benamingen en de benaming „andere vezels”, welke benamingen alle van percentages vergezeld dienen te zijn; in een zodanig geval is, voor zover betreft de „andere vezels” in totaal een fout van ± 3 toegelaten.

Onderdeel *b* heeft betrekking op textielartikelen, aangeduid met de benaming van één soort textielvezels, vergezeld van een percentage hoger dan 85, dan wel „minimum 85% . . .” of „tenminste 85% . . .”. De samenstellingstolerantie laat toe, dat de aanduiding „85% . . .” dan wel „minimum 85% . . .” of „tenminste 85% . . .” niet onjuist wordt geacht, indien het werkelijke percentage van de genoemde vezels $(85 \pm 3)\%$ bedraagt.

De samenstellingstolerantie heeft tot gevolg, dat binnen de marge van 82% tot 88% elk der aanduidingen, bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, en 6, eerste lid, kunnen worden gebruikt. Voorts brengt zij mede, dat voor textielartikelen samengesteld uit „scheerwol” en een andere soort kenmerkende textielvezels, de aanduiding „scheerwol” in geval van fijne menging toegelaten is, ook wanneer het omgerekende gewicht van de sheerwol in feite slechts $(25 - 3)\%$ van het textielgewicht bedraagt.

Enige voorbeelden ter verduidelijking van het tweede lid zijn hieronder vermeld. Een textielartikel aangeduid met „50% katoen 50% wol” wordt geacht niet onjuist te zijn aangeduid, indien in feite wordt gevonden 47% katoen, 53% wol (afwijking $-3, +3$). Evenzo een textielartikel, aange-

duid met „40% wol 30% katoen 30% andere vezels”, indien in feite wordt gevonden: 37% wol, 31% katoen, 32% andere vezels ($-3, +1, +2$).

In het derde lid is voor de textielartikelen, aangeduid met: „halfwassen, ketting zuiver katoen”, gevolgd door „inslag zuiver vlas” of „inslag zuiver linnen” eenzelfde tolerantie voorzien als in het tweede lid voor de aldaar bedoelde textielartikelen. De bepaling is in het derde lid anders geformuleerd dan in het tweede lid, omdat in de aanduiding „halfwassen” geen percentages zijn aangegeven.

Het vierde lid heeft betrekking op een tolerantie van andere aard dan die in de vorige leden. Het betreft hier een tolerantie voor de in de aanduiding niet-genoemde soort(en), kenmerkende textielvezels, hierna te noemen: tolerantie voor niet-genoemde vezels. Deze tolerantie is noodzakelijk omdat rekening gehouden moet worden met het feit, dat in ruimten waar op verschillende machines verschillende soorten textielvezels of textielartikelen worden bewerkt of verwerkt, vezels overvliegen; daarnaast is het in de praktijk onvermijdelijk, dat bij de be- of verwerking van textielvezels of textielartikelen vezels in een machine achterblijven, die dan bij de be- of verwerking van andere textielvezels of een ander textielartikel terecht komen in laatstbedoeld(e) vezels of textielartikel, ook al wordt te dien aanzien alle zorgvuldigheid in acht genomen. Dientengevolge kunnen in een textielartikel vezels terecht komen, die voor de samenstelling van dat artikel niet beoogd zijn. Met het oog hierop wordt ingevolge het vierde lid een aanduiding als in dat lid aangegeven niet onjuist geacht, indien zich tot een zeker percentage van het textielgewicht in dat textielartikel kenmerkende textielvezels bevinden, die in de aanduiding niet benoemd zijn; deze tolerantie is alleen toegestaan, voor zover voldaan is aan het aan het slot van het vierde lid bepaalde.

De onderhavige tolerantie verschilt al naar gelang van de samenstelling en de aanduiding van de textielartikelen en is in een aantal gevallen afhankelijk van het toegepaste procédé (i.c. al of niet kaardbewerking).

De eerste, in het vierde lid omschreven, groep textielartikelen betreft die welke zijn samengesteld of mede zijn samengesteld uit sheerwol en waarvoor een aanduiding die „scheerwol” inhoudt of mede inhoudt, is gebezigd. Zoals ook is bepaald in artikel 5, derde lid, van de richtlijn, is de tolerantie voor niet-genoemde vezels – ook in geval van kaardbewerking – voor deze textielartikelen 0,3% van het textielgewicht.

Voor de overige in het vierde lid omschreven groepen textielartikelen is de desbetreffende tolerantie 5%, indien het betreft door kaardbewerking verkregen garens of daaruit verkregen textielartikelen, en 2% voor zover het betreft andere textielartikelen. Zoals kan worden afgeleid uit de geschiedenis van de totstandkoming van de richtlijn, dienen deze toleranties, voorzien in artikel 4, tweede lid, van de richtlijn, te worden toegestaan zowel voor textielartikelen, aangeduid met bij voorbeeld „100% katoen”, als voor textielartikelen, die blijkens hun aanduiding zijn samengesteld uit twee of meer soorten kenmerkende textielvezels, en waarvoor aanduidingen overeenkomstig artikel 2, juncto artikel 3, of de artikelen 6 of 9 van het ontwerp-besluit zijn gebezigd.

Bij de tweede, in het vierde lid omschreven, groep textielartikelen is een uitzondering gemaakt voor textielartikelen, die overeenkomstig artikel 5, eerste lid, zijn aangeduid met bij voorbeeld „tenminste 85% katoen” of met „90% wol”. Voor deze textielartikelen heeft een tolerantie voor niet-genoemde vezels geen betekenis, omdat in een zodanige aanduiding niet de namen van alle soorten kenmerkende textielvezels voorkomen.

Een dergelijke tolerantie heeft ook geen betekenis voor textielartikelen, die zijn samengesteld uit twee of meer soorten kenmerkende textielvezels, indien daarvoor overeenkomstig de artikelen 3 en 7 een aanduiding is gebezigd als bij voorbeeld „40% wol 40% katoen 20% andere vezels”. Immers de groep „andere vezels” betreft in feite niet per soort genoemde kenmerkende textielvezels.

De laatste, in het vierde lid omschreven, groep waarvoor een tolerantie voor niet-genoemde vezels is toegestaan, omvat de textielartikelen, waarvoor ingevolge artikel 9 de aanduiding „halflinnen, ketting zuiver katoen”, gevolgd door hetzij „inslag zuiver vlas” hetzij „inslag zuiver linnen”, is gebezigd.

In het voetspoor van artikel 7 van de richtlijn is in het vijfde lid nog een tolerantie voor niet-genoemde vezels van ten hoogste 7% van het textielgewicht van een textielartikel voorzien. Deze tolerantie houdt verband met de in de praktijk bestaande behoefte in bepaalde gevallen voor louter decoratieve doeleinden (bij voorbeeld om een stof een glanzend of schitterend effect te geven) gebruik te maken van een geringe hoeveelheid zogenaamde siervezels (bij voorbeeld metaalvezel). Een aanduiding van een textielartikel wordt ingevolge het vijfde lid niet onjuist geacht, indien zich tot een bepaald percentage (ten hoogste 7) van het textielgewicht in dat textielartikel kenmerkende textielvezels bevinden, die in de aanduiding niet genoemd zijn, mits deze vezels louter een decoratieve functie hebben en zichtbaar en isoleerbaar (mechanisch te scheiden) zijn. Voor vezels die (mede) een technische functie in het textielartikel hebben (bij voorbeeld om een stof elastischer te maken) geldt de hier in het geding zijnde tolerantie derhalve niet.

De tolerantie is toegelaten voor de textielartikelen, waarvoor een aanduiding als in het vierde lid omschreven is gebezigd, om dezelfde redenen als in de toelichting op dat lid is uiteengezet.

Aangetekend zij, dat de in het vierde en vijfde lid genoemde toleranties voor niet-genoemde vezels naast elkaar kunnen gelden, mits voldaan is aan het slot van elk dier bepalingen en aan het bepaalde in het tweede lid. Hoewel voor de zogenaamde „siervezels” derhalve een tolerantie voor niet-genoemde vezels geldt, blijft het mogelijk met toepassing van artikel 2 de naam van deze vezels en hun geringe percentages in de aanduiding van het textielartikel op te nemen; alsdan gelden uitsluitend de toleranties van het tweede, derde en vierde lid.

Ingevolge het zesde lid zijn de bepalingen inzake de samenstellingstolerantie en de toleranties voor niet-genoemde vezels ook van toepassing ten aanzien van textielartikelen, die bestaan uit twee of meer onderdelen of afzonderlijke delen van ten opzichte van elkaar verschillende samenstelling, zoals in artikel 12, eerste lid, omschreven. In zodanige gevallen worden de toleranties berekend naar het textielgewicht van de desbetreffende onderdelen, afzonderlijke delen of onderdelen van afzonderlijke delen.

Artikel 15. De richtlijn gaat er met name blijkens haar artikel 8, tweede lid, onder c, vanuit, dat de te bezigen aanduidingen in alle Lid-Statens kunnen worden gesteld in elk der officiële talen van de EEG. De richtlijn houdt echter de mogelijkheid in voor de Lid-Statens, voor zover het de handel met het publiek betreft, te verlangen, dat de aanduidingen (mede) in de landstaal zijn gesteld.

Om redactionele redenen is in de voorgaande artikelen van het ontworpen besluit slechts voorzien in Nederlandse benamingen. Het onderhavige artikel opent de mogelijkheid hier te lande in plaats van of naast de Nederlandse aanduidingen de equivalenten daarvan in een of meer andere talen van de EEG te gebruiken.

Ingevolge het eerste lid zullen de vreemdtalige aanduidingen, zoals deze zijn opgenomen in de vreemdtalige versies van de richtlijn, door de Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Economische Zaken in de *Staatscourant* bekend worden gemaakt.

Deze vreemdtalige aanduidingen mogen ingevolge het tweede lid hier te lande worden gebruikt, zij het dat in de handel met het publiek Nederlandse aanduidingen moeten

worden gebezigd, al dan niet vergezeld van de equivalenten daarvan in een of meer officiële EEG-talen. Ter voorkoming van verwarring is voorts de eis gesteld, dat de aanduidingen volledig in dezelfde taal of talen moeten zijn gesteld. Een aanduiding als bij voorbeeld „50% scheerwol 50% Baumwolle” is dus niet toegestaan.

Het derde lid heeft onder meer tot gevolg, dat de vreemdtalige equivalenten van de Nederlandse aanduidingen, toegelaten in de artikelen 4-10, slechts mogen worden gebruikt voor textielartikelen als in die bepalingen omschreven. De in artikel 11 vervatte verboden gelden ook ten aanzien van de vreemdtalige aanduidingen, die een ingevolge het eerste lid bekendgemaakte vertaling van de in die verboden aangegeven Nederlandse benamingen of woorden inhouden. De tolerantie-regels van artikel 14 gelden ook ten aanzien van textielartikelen, waarvoor een ingevolge het eerste lid bekendgemaakte vreemdtalige aanduiding is gebruikt.

Artikel 16. Overeenkomstig artikel 10, onder a, van de richtlijn bepaalt het onderhavige artikel van het ontworpen besluit, dat de aanduidingsverplichting niet geldt ten aanzien van de textielartikelen, bedoeld in bijlage III van het besluit. De ter zake in het besluit ontworpen regelingen gelden echter wel, indien men – onverplicht – een dergelijk textielartikel aanduidt op de wijze, zoals in de onderhavige bepaling omschreven.

Artikel 17. Deze overgangsbepaling vloeit voort uit de regeling, vervat in voetnoot 2 van bijlage I van de richtlijn. Met ingang van 29 juli 1976 is ter zake slechts de benaming „viscose” goorloofd.

Artikel 18. De in het eerste lid vervatte bepaling is naar de strekking een element van de in de voorafgaande artikelen gegeven aanduidingsvoorschriften doch is ter vermijding van een te ingewikkelde formulering in een apart artikel vervat.

Blijkens artikel 13 van de richtlijn zullen bijzondere richtlijnen tot stand komen ter vaststelling van de methoden van het onderzoek, dat nodig is om de vezelsamenstelling van textielartikelen te bepalen. Met het oog op een zo spoedig mogelijke uitvoering van bedoelde richtlijnen voorziet het eerste lid erin dat zulks bij beschikking van de Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Economische Zaken kan geschieden. De door genoemde Ministers vastgestelde onderzoekingsmethoden worden ingevolge het tweede lid door hen in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 19. Aangezien tussen het vervaardigen van textielartikelen en het aan het publiek verkopen daarvan geruime tijd verloopt dient het ontworpen besluit na de plaatsing in het *Staatsblad* met inachtneming van een ruime termijn in werking te treden. Tevens dient rekening te worden gehouden met de ook voor textielartikelen gebruikelijke uitverkoopperiodes. Een en ander maakt het wenselijk, dat de Kroon het tijdstip van inwerkingtreding van het ontworpen besluit nader bepaalt. Het tweede lid voorziet hierin.

Het ligt in de bedoeling om op de grondslag van dit tweede lid de inwerkingtreding medio 1975 na de zomeruitverkoop te doen plaatsvinden. Omtrent dit beoogde tijdstip van inwerkingtreding heeft overleg met het bedrijfsleven plaatsgevonden.

*De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*
HENDRIKS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. HAZEKAMP.

